

Biblisk definition av rättfärdigande

Biblisk rättfärdigande är inte en rättslig handling. Det finns ingen parallell mellan rättvisa för mänskliga domstolar och Guds rättvisa. Guds rättfärdigande kommer från en skapande handling från Gud, genom vilken en ny människa skapas enligt Gud i sann rättvisa och helighet (Ef 4:24). Biblisk rättfärdigande liknar inte en rättslig handling, för även i en mänsklig domstol anses den skyldiga inte vara oskyldig.

Biblisk definition av rättfärdigande

Biblisk MOTIVERING hänvisar till det nya tillstånd som är relevant för dem som tror (vilar) på Kristus genom sanningen i evangeliet (tron), som ett resultat av en GUDS skapande handling, och den man som framställts i Adam, skyldig inför Gud, efter att dö med Kristus återigen skapas (göras) till en ny rättfärdig man, fri från skuld och straff.

Det är känt att orden "rättfärdigad" och "rättvisa" är översättningar av liknande grekiska ord (verb dikaioō, att göra, förklara rättvisa, rättfärdiga; substantiv, dikaiosune, rättvisa; adjektiv, Dikaios, bara).

När Gud rättfärdigar människan beror det på att han skapade en ny människa, det vill säga den nya människan skapades rättvis, och därför förklarar Gud honom vara rättvis och upprätt.

En rättslig handling eller handling av välgörenhet skulle aldrig fastställa det villkor för rättfärdighet (oskuld) som är relevant för den nya varelsen. Den nya människan som skapas

i Kristus förklaras bara för att han faktiskt är fri från skuld, det vill säga den nya människan är sonen till lydnad, vilket står i kontrast till hans gamla tillstånd: skyldig, fördömlig, son till vrede och olydnad.

För många teologer, och bland dem lyfter vi fram E. H. Bancroft, är motiveringen:

‘Guds rättsliga handling, varigenom den som litar på Kristus förklaras bara i hans ögon och fri från all skuld och bestraffning’ Bancroft, Emery H., Elementary Theology, 3: e upplagan, 1960, tionde intrycket , 2001, Editora Batista Regular, Sida 255.

Trots att Scofield är motiverat, är den troende fortfarande en syndare. Gud behandlar honom som rättfärdig, men det betyder inte att Gud gör någon rättfärdig.

”Rättfärdighet är en handling av gudomligt erkännande och betyder inte att göra en person rättfärdig” Scofield, C. I., Scofield Bible with References, Romarbrevet 3: 28.

Det verkar som om motiveringen inte är en rättslig handling. Det finns ingen parallell mellan rättvisa för mänskliga domstolar och Guds rättvisa. Motiveringen kommer från en skapande handling av Gud, genom vilken den nya människan genereras, enligt Gud i sann rättvisa och helighet (Ef 4:24). Motivering är inte en rättslig handling, för även i en mänsklig domstol kan den skyldiga inte förklaras oskyldig.

Motiveringen sker genom sanningen i evangeliet, det vill säga genom den tro (evangelium) som en gång gavs de heliga. Det är inte "tron" som människan deponerar i Gud som rättfärdigar honom, utan rättfärdigandet kommer från "evangeliets budskap" (tro) som innehåller kraften som ger den nya människan liv (Rom. 1:16 -17).

Sådan kraft ges till dem som tror (tro), det vill säga som vilar i Kristus, den som har makten att göra Adams barn till

barn för sig själv (Joh 1:12 -13). Det är därför Paulus säger att Guds rättvisa är "tro på tro".

För Scofield gör Gud inte en person rättvis, utan bara erkänner och behandlar honom som rättvis. Nu är ordet som översätts med rättfärdigande att göra, göra, förklara rättfärdigt och genom att skapa den nya människan i Kristus gör Gud allt nytt. I Kristus dyker en ny människa upp, med ett nytt tillstånd och i en ny tid!

Den nya människan skapas i sann rättvisa och helighet, och därför faller uttalandet att Gud gör på den nya varelsen, aldrig på den gamla mannen som skapats i Adam. Gud är inte mannen som ska ljuga. Han förklarar inte falskhet. Endast de rättfärdiga förklaras rättfärdiga. Om Gud kände igen och förklarade en person rättfärdig, även om han inte var det, skulle det inte vara sant, men vi vet att Gud är sann och inte skulle upprätta en lögn:

"För att två oföränderliga saker, där det är omöjligt för Gud att ljuga, kan vi ha en fast tröst, vi som lägger vår tillflykt för att behålla det föreslagna hoppet" (Hebr. 6:18).

Louis Berkhof definierar i sin systematiska teologi rättfärdigande som en rättslig handling, som skiljer sig från ovanstående överväganden:

"Rättfärdigande är en rättslig handling av Gud, där han förklarar, baserat på Jesu Kristi rättfärdighet, att alla påståenden i lagen [både vad gäller lagen kräver av oss i form av positiv lydnad och dom av syndaren när det gäller fördömande och död] är nöjda med synen på syndaren ". Idem.

Precis som i en mänsklig domstol kan den skyldige inte frikännas eller befrias från straff, så rättfärdigar inte Gud de onda, eftersom en sådan handling skulle vara orättvis.

"Du kommer att vända dig bort från falskhet och inte döda

oskyldiga och rättfärdiga; för jag kommer inte att rättfärdiga de ogudaktiga "(2 Mos 23: 7).

Det är därför när man tror på Kristus, människan dör tillsammans med Kristus, eftersom det fastställda straffet inte kan övergå från personen som överträder (Rom. 7: 4). Endast den som är död är rättfärdigad från synd. "Ty den som är död är rättfärdigad från synd" (Rom 6: 7).

Detta betyder att Gud aldrig förklarar de onda rättfärdiga, det vill säga män som är födda efter Adams säd kommer aldrig att rättfärdigas av Gud. Endast de som föds på nytt i Kristus förklaras rättfärdiga, för de dog tillsammans med Kristus och en ny varelse dyker upp igen.

Gud förklarar bara rättfärdiga de som uppstår från de döda tillsammans med Kristus, för ny människa planteras enligt det oförstörbara utsäde, den sista Adam: Kristus (Jes 61: 3).